

редове безъ шумъ, прѣдъ видъ на това, че нощта бѣше твърдѣ ясна и турскитѣ стрѣлци можеха да забѣлѣжатъ движението.

Слѣдъ малко дойдоха при участъка на 1-а рота отъ къмъ расположението на 2-а дружина, полковникъ Депрерадовичъ, полковника отъ генералния щабъ Духонинъ — командиръ на 55-и Подолски полкъ, и подполковника, сжщо отъ генералния щабъ, Боголюбовъ — батальоненъ командиръ отъ сжщия полкъ. Полковникъ Депрерадовичъ водеше командира на Подолския полкъ да му прѣдаде лѣво-фланговия участъкъ на позицията и да го запознае съ нея, тѣй като дружинитѣ щѣха да бждатъ смѣнени отъ неговия полкъ. Почти едноврѣменно бѣ дошелъ и дружинния командиръ, за когото бѣхъ пратилъ да го повикатъ, щомъ съгледахъ приближението на началството.

Щабсъ-ротмистръ Чилиевъ поведе началството по позицията на дружината, като сжщеврѣмено расправяше за характера на мѣстността прѣдъ нашитѣ стрѣлковы окопи и расположението на противника. Подполковникъ Боголюбовъ току се обръщаше съ своя пискливъ високъ гласъ съ разни въпроси ту къмъ дружинния командиръ, ту къмъ мене, а най-повече къмъ опълченцитѣ. Освѣнъ това той току излизаше прѣдъ ложементитѣ лично да се запознае съ характера на мѣстността и приблизителното расположение на противника, безъ да обръща внимание на неприятелскитѣ куршуми, които фучаха и шльопаха около насъ. Депрерадовичъ не веднѣжъ прѣдупрѣждаваше Боголюбова да се не излага подъ неприятелскитѣ изстрѣли и да говори по-полека, понеже турскитѣ стрѣлци сж близо и, ако чуягъ, ще откриятъ по-честа стрѣлба. Боголюбовъ,¹⁾ обаче, слѣдъ минутно въздържание, пакъ започваше да говори високо и пакъ искачаше прѣдъ ложементитѣ, като въсхваляваше при това опълченцитѣ за тѣхната храбрость и неустрашимость въ труднитѣ дни на шипченската отбрана; въпрочемъ и полковникъ Духонинъ, командира на 55-и п. Подолски полкъ, не бѣше скжпъ въ похвалитѣ си за опълченцитѣ.

— Е, че „кречетало“ е този Боголюбовъ! каза Чилиевъ когато останахме сами; че какъ не замълча поне за една минутка тоя чловѣкъ?! . . .

¹⁾ Подполковникъ Боголюбовъ е братъ на полковника Боголюбова, който зема участие въ международната комисиия по опрѣдѣляне границата на освободената България. Той се помина въ 1881 год. отъ слѣдствията на рана.